

«Στέκομαι με δέος ενώπιόν σας, κρατώντας στα χέρια μου την Ελληνική Σημαία. Είναι μεγάλη μου τιμή και αισθάνομαι βαθιά ευγνωμοσύνη απέναντι σε όλους τους ανθρώπους κοντά μου, στον Θεό και απέναντι σε όλους όσους θυσίασαν τη ζωή τους για να μπορώ εγώ κι εσείς σήμερα να ζούμε σε μια χώρα ελεύθερη! Είπαν πώς ό,τι είναι ο νους και η καρδιά για τον άνθρωπο, είναι και η Ελλάδα για την οικουμένη. Πράγματι. Δεν είναι μόνο η φυσική ομορφιά, τα γραφικά νησιά, τα βουνά, τα ηλιοβασιλέματά της. Δεν είναι μόνο τα μνημεία και η ιστορία της. Ούτε μόνο η υπέροχη γλώσσα της, ο αρχαίος πολιτισμός και η τέχνη της. Η Ελλάδα είναι μια χώρα που γέννησε ανθρώπους με θερμή καρδιά, ανθρώπους φιλόξενους και πάνω απ' όλα ανθρώπους με ΠΙΣΤΗ και ΙΔΑΝΙΚΑ!

Ο Ουίνστον Τσώρτσιλ ο πρωθυπουργός της Βρετανίας, εξυμνώντας το θάρρος και την ανδρεία των Ελλήνων δήλωσε «Στο εξής δεν θα λέμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες, αλλά ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες». Έπειτα, ο ίδιος ο Χίτλερ σε λόγο που εκφώνησε το 1941 είπε: «Χάριν της ιστορικής αλήθειας οφείλω να διαπιστώσω ότι μόνον οι Έλληνες, από όλους τους αντιπάλους οι οποίοι με αντιμετώπισαν, πολέμησαν με παράτολμο θάρρος και ύψιστη περιφρόνηση προς τον θάνατο...». Ακόμα, ο ραδιοφωνικός σταθμός της Μόσχας, όταν ο Χίτλερ επιτέθηκε εναντίον της Σοβιετικής Ένωσης, αναφερόμενος στους Έλληνες, μετέδιδε το εξής μήνυμα: «Πολεμήσατε άοπλοι και νικήσατε, μικροί εναντίον μεγάλων. Σας οφείλουμε ευγνωμοσύνη, γιατί κερδίσαμε χρόνο για να αμυνθούμε. Σαν Ρώσοι και σαν άνθρωποι σας ευχαριστούμε».

Η Ελλάδα το 1940 ήταν μια χώρα μικρή και αδύναμη μπροστά στις ισχυρές δυνάμεις, μια χώρα περιτριγυρισμένη από εχθρούς και παρόλα αυτά 80 περίπου χρόνια από σήμερα ο Ιωάννης Μεταξάς απαντά απλά στον Εμμανουέλε Γκράτσι με μια λέξη ιστορική. "Όχι" του απάντησε απέναντι στην ιδέα της παράδοσης της Ελλάδας και η απάντηση αυτή αποδείχθηκε αντιπροσωπευτική για όλους τους Έλληνες, αφού την επόμενη κιόλας μέρα, Ελληνίδες μητέρες και παιδιά με χαρά αποχαιρετούσαν τα μέλη των οικογενειών τους που "με το χαμόγελο στα χείλη" όπως αναφέρει χαρακτηριστικά η Σοφία Βέμπο, κατευθύνονταν προς το μέτωπο. Σαν να μην ηχούσαν σειρήνες πολέμου. Σαν να ξημέρωσε μια μέρα πανηγυρική... όπως και ίσως ήταν γιατί η Ελλάδα δεν έπεσε στα χέρια ιταλικών και γερμανικών δυνάμεων.

Αυτό που οδήγησε τους Έλληνες στο μεγάλο θαύμα της νίκης ήταν η ΠΙΣΤΗ και ΑΓΑΠΗ στην πατρίδα. Χρειάστηκαν πολλές θυσίες και αυταπάρνηση για να μπορεί να κυματίζει η γαλανόλευκη σημαία σε κάθε σπίτι σήμερα. Άραγε κυματίζει στις καρδιές όλων μας; Η ελληνική σημαία φέρει επάνω και αριστερά έναν λευκό Σταυρό. Έναν Σταυρό που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής ταυτότητας. Σταυρός που σημαίνει θυσία και αγάπη! Θυσία του «εγώ» για το «εσύ», θυσία του κόπου μου και του χρόνου μου «σήμερα», για το αύριο «όσων θα γεννηθούν». Σταυρός που σημαίνει αγάπη. Αγάπη που ξεπερνά το «προσωπικό δικαίωμα» ακόμα και στη ζωή για χάριν της ελευθερίας. Σταυρός που σημαίνει πίστη στο Θεό! Γιατί πώς μπορούμε να αμφισβητήσουμε αυτό που οι ίδιοι οι αγωνιστές ομολογούν. Ότι τα θαύματα ήταν καθημερινά κατά τη διάρκεια της μάχης. Γι' αυτό και σήμερα 28η Οκτωβρίου τιμούμε και την Παναγία μας, την Αγία Σκέπη που με τη προστασία και τη βοήθειά της συνέβαλε καθοριστικά στο έπος του '40.

Γεννήθηκα στην Ελλάδα αλλά δεν είναι η πατρίδα μου. Δε μεγάλωσα με Έλληνες παπούδες και γιαγιάδες για να κληρονομήσω μια έμφυτη αγάπη για καθετί ελληνικό μέσα από ιστορίες, βιώματα και αναμνήσεις. Όταν ήμουν μικρή η "Ελλάδα" ήταν για μένα κάτι άγνωστο και ξένο. Σήμερα όμως στέκομαι εδώ με μεγάλη υπερηφάνεια και ευγνωμοσύνη. Αγαπώ την Ελλάδα από επιλογή. Αγαπώ την Ελλάδα γιατί έχει άμεση σχέση με την ίδια μου την προσωπικότητα. Θαυμάζω τον τρόπο που ο Έλληνας κάθε εποχής δεν διστάζει να υπερασπιστεί την γη στην οποία μεγάλωσε, τη γλώσσα του, τη θρησκεία του, την ταυτότητά του, τους ανθρώπους του χωρίς φόβο, χωρίς να ζυγίζει και να υπολογίζει τις απώλειες. Αγαπώ τον Έλληνα που δεν προκαλεί αλλά υπερασπίζεται μέχρι θανάτου αν του πειράξουν ό,τι αγαπά. Παραδειγματίζομαι από τη γυναίκα της Πίνδου που ξεπροβόδισε με δάκρυα και χαμόγελο τον άντρα της και τα αγόρια της για το μέτωπο και σήκωσε βάρη ασήκωτα με τις κόρες της ανεβαίνοντας τα κακοτράχαλα βουνά.

Η Ελλάδα μεγάλωσε Έλληνες και ...Φιλέλληνες, χαρίζοντας αξίες και εμπνέοντας ιδανικά που συγκινούν. Ας την αγαπήσουμε όπως της αξίζει, όπως μας διδάσκει η θυσία των αγωνιστών του 1940, που αποτελούν πρότυπο για κάθε νέο άνθρωπο ανεξαρτήτως καταγωγής. Ας μάθουμε την ιστορία της, ας διδαχθούμε από το παρελθόν και ας ελεγχθούμε από το παρόν, με την ελπίδα να φτιάξουμε ένα καλύτερο μέλλον. Ας κάνουμε το καθήκον μας με συνέπεια, με ζήλο και αγωνιστικότητα και ας πούμε ένα ηρωικό ΟΧΙ στον εύκολο δρόμο της άνεσης και του συμφέροντος.

Ο μεγάλος ποιητής Κ. Παλαμάς γράφει..

Γνώμες, καρδιές, όσοι Έλληνες,

ό,τι είστε, μην ξεχνάτε,

δεν είστε από τα χέρια σας

μονάχα, όχι.

Χρωστάτε και σε όσους ήρθαν, πέρασαν,

θα 'ρθούνε, θα περάσουν.

Κριτές, θα μας δικάσουν

οι αγέννητοι, οι νεκροί.

Πράγματι χρωστάμε. Χρωστάμε να παραδώσουμε την Ελλάδα που παραλάβαμε.. ελεύθερη και ΚΑΛΥΤΕΡΗ!

Σας ευχαριστώ!»